

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpata Aftenii Ana, de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Artur Lupașco și de avocatul Dragomir Aliona în interesele succesului părții vătămate Gurgurov Elena împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2014, în cauza penală privind-o pe

Aftenii Ana Andrei, născută la 16 octombrie 1956, originară din s. Măgdăcești, r-nul Criuleni, domiciliată în mun. Chișinău, bd. Dacia 11/3, ap.37.

Termenul examinării cauzei:

1. 05.03.2012 - 24.05.2013 (prima instanță)

2. 04.06.2013 - 16.09.2013 (instanța de apel)

3. 23.12.2013 - 15.04.2014 (instanța de recurs)

4. 21.05.2014 - 02.09.2014 (instanța de apel)

5. 19.11.2014 - 17.12.2014 (instanța de recurs)

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 mai 2013, Aftenii Ana a fost condamnată în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Aftenii Ana în beneficiul succesului părții vătămate Gurgurov Elena a prejudiciului moral în sumă de 5000 (cinci mii) lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Aftenii Ana, la 20 noiembrie 2011, aproximativ la ora 18.20, conducând automobilul de model „Land Rover”, cu n/î C LV 401, și deplasându-se pe str. Calea Orheiului, mun. Chișinău în apropierea nemijlocită de intrarea în com. Stăuceni, încălcând cerințele pct. 45 subpct. (1) lit. a), b), c), d); alin. (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, unde este prevăzut că conducătorul mijlocului de

transport în conformitate cu limita de viteză stabilite, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția de dexteritate în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, de starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, de condițiile și situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, și ca urmare a comis tamponarea pietonului Gurgurov Alexandru, care traversa carosabilul de la stînga la dreapta conform direcției de deplasare a unității de transport.

În rezultatul accidentului rutier, pietonului A. Gurgurov, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 123/2226 din 18.01.2012, iau fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora ultimul a decedat.

3. Nefiind de a cord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

- *procurorul*, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care A. Aftenii să fie condamnată în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și admiterea acțiunii civile în partea încasării prejudiciului material, invocînd blîndețea pedepsei, deoarece instanța nu a dat apreciere juridică tuturor probelor și circumstanțelor cauzei, încălcînd criteriile generale de individualizare a pedepsei, incorect aplicînd în privința inculpatei prevederile art. 90 Cod penal, nu a ținut seama de gradul prejudiciabil al faptei săvîrșite și de faptul că inculpata nu și-a recunoscut vina;

- *avocatul A. Zmeu în numele inculpatei*, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd ilegalitatea și netemeinicia sentinței sub aspectul aprecierii greșite a probelor prezentate de acuzare, care nu confirmă vinovăția lui A. Aftenii în cele incriminate, iar instanța s-a manifestat în favoarea acuzării; instanța neîntemeiat a constatat că de către inculpată au fost încălcate prevederile pct. 45 din Regulamentul Circulației Rutiere, deoarece aceste prevederi întocmai au fost respectate de ultima, fapt confirmat și prin declarațiile martorilor A. Vărzari, A. David; instanța nu a apreciat faptul că accidentul rutier putea fi produs din cauza părții vătămate, care intenționat s-a aruncat sub automobil, deoarece, reieșind din declarațiile martorului A. Procopenco și răspunsului din CPS Rîșcani, partea vătămată era boschetar, făcea abuz de băuturi spirtoase și avea dereglări psihice, iar în momentul tamponării era în stare de ebrietate, astfel că în acțiunile inculpatei lipsește componenta infracțiunii, nefiind stabilit legătura de cauzalitate între acțiunea prejudiciabilă și consecință.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, și admis apelul declarat de avocatul A. Zmeu în numele inculpatei, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Aftenii Ana recunoscută vinovată în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă de 1 (un) an.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o

apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei A. Aftenii în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, care se confirmă prin probele acumulate pe dosar și cercetate în ședințele de judecată, și anume declarațiile inculpatei, care nu și-a recunoscut vina, dar din care rezultă că dînsa se face vinovată de comiterea accidentului rutier, ale succesului părții vătămate E. Gurgurov și martorilor A. David, V. Procopenco, A. Procopenco, A. Varzari, cît și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare a locului comiterii accidentului rutier din 20.11.2011 și schema acestuia; procesul-verbal de examinare medicală nr. 4300 din 20.11.2011, raportul de expertiză medico-legală nr. 123/2226 din 18.01.2012, prin care s-a constatat survenirea morții lui A. Gurgurov în rezultatul traumelor și fracturilor cauzate, care sînt în legătură cauzală directă cu survenirea morții, apărute în urma tamponării.

De asemenea, instanța, reieșind din starea sănătății victimei ca urmare a bolii psihice de care acesta suferea, a menționat că acesta putea să nu fie atent întotdeauna la drum, fapt confirmat și de către martorii apărării V. Procopenco și A. Procopenco, dar faptul dat nu poate servi drept temei ca conducătorul de transport auto să nu fie atent la trafic și la obstacolele care apar, precum și la situația rutieră concretă.

Totodată, instanța a conchis că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei acesteia, prima instanță nu a ținut seama în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei, și anume de dispozițiile art. 61 și 75 Cod penal.

Astfel, instanța de apel, reținînd prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 79 Cod penal, și reieșind din faptul că infracțiunea comisă de inculpată face parte din categoria celor grave, de lipsa circumstanțelor agravante și prezența celor atenuante, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni din imprudență, de către o femeie, care a trecut vîrsta de 50 de ani, caracteristica pozitivă, precum și de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a inculpatei la descoperirea infracțiunii, și că partea vătămată s-a făcut și el vinovat de accidentul rutier în cauză, deoarece a traversat strada într-un loc unde nu este autorizată traversarea pietonală, a conchis că corectarea și reeducarea inculpatei este posibilă cu stabilirea unei pedepse cu aplicarea art. 90, 79 Cod penal, fără aplicarea pedepsei complementare obligatorii.

În ce privește apelul declarat de procuror, instanța de apel a considerat că motivele invocate în apel sînt neîntemeiate și acesta urmează a fi respins, ca nefondat. Totodată, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a admis acțiunea civilă doar în partea încasării prejudiciului moral în mărime de 5000 lei, considerînd că cel solicitat de 100000 lei este exagerat, și just a respins-o în partea încasării prejudiciului material, deoarece E. Gurgurov nu a suportat careva cheltuieli materiale pentru tratamentul sau înmormîntarea victimei.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

- *procurorul*, care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei, pe motiv că instanța de apel aplicînd în privința inculpatei prevederile art. 79 Cod penal, și excluzînd pedeapsa complementară, nu a indicat acele circumstanțele excepționale legate de persoana inculpatei, care ar oferi dreptul de a exclude pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport și, respingînd apelul procurorului, nu s-a pronunțat asupra nici unui motiv invocat în apel, doar s-a

mărginit la individualizarea pedepsei, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului;

- *succesorul părții vătămate și avocatul Dragomir Aliona în interesele acesteia*, care au solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună încasarea de la inculpată în beneficiul lui E. Gurgurov a prejudiciului moral în mărime de 100000 lei, deoarece la întreținerea și educația acesteia au rămas trei copii, dintre care doi sînt minori.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 15 aprilie 2014 a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către succesorul părții vătămate, Gurgurov E. și avocatul Dragomir Aliona în interesele acesteia.

A fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată în latura penală decizia instanței de apel din 16 septembrie 2013, cu remiterea cauzei la rejudecare în acea parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a pronunța decizia adoptată, instanța de recurs a constatat că, recursul declarat de către succesorul părții vătămate, Gurgurov E. și avocatul Dragomir Aliona în interesele acesteia a fost înregistrat în secția grefă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție la 20 februarie 2014, pe cînd termenul legal de declarare a recursului prevăzut de legislația procesual-penală expira la data de 17 noiembrie 2013.

Mai mult de atît, din materialele dosarului rezultă că succesorul părții vătămate E. Gurgurov, ca persoană prevăzută la art. 401 Cod de procedură penală, era în drept să atace sentința cu apel, drept care E. Gurgurov, reieșind din materialele dosarului, nu l-a realizat, neatacînd sentința în partea admiterii parțiale a acțiunii civile, ceea ce prezumă că după adoptarea acesteia, a fost de acord cu toate concluziile instanței de judecată în acest sens.

Referitor la recursul declarat de către procuror, instanța de recurs a constatat că instanța de apel, admițînd apelul avocatului în numele inculpatei, și casînd parțial sentința primei instanțe în latura stabilirii pedepsei, prin care a exclus pedeapsa complementară în privința lui A. Aftenii – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, nu a indicat, care circumstanțe excepționale ale cauzei au servit drept temei pentru aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

Însă, avînd în vedere că procurorul în recursul declarat era de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui A. Aftenii, criticînd hotărîrea atacată în latura pedepsei stabilite acesteia cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, instanța de recurs a ajuns la concluzia că instanța de apel greșit a aplicat în privința inculpatei prevederile art. 79 Cod penal, indicînd drept circumstanțe excepționale, circumstanțele atenuante reținute la cauză, ceea ce constituie o eroare de drept, care afectează soluția pronunțată în cauza dată.

Astfel, instanța de apel a comis o eroare de drept referitor la stabilirea pedepsei, o încălcare a art. 394 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, privind obligația instanței de a evidenția prezența în cauză a circumstanțelor excepționale, care sînt acestea și permit neaplicarea pedepsei complementare, iar din considerentele enunțate, Colegiul penal a decis admiterea recursului procurorului, în vederea înlăturării erorii de drept supuse analizei de către instanța de recurs.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2014, apelurile declarate de către procuror și avocatul Alexandru Zmeu în numele inculpatei au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

6.1. Pentru a se pronunța asupra deciziei, instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatei se dovedește prin probele materiale, cercetate în cadrul ședinței de judecată, verificate în instanța de apel, și anume:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului și schema accidentului rutier și planșa fotografică din 20.11.2012, conform căroră este indicat locul, amplasarea, condițiile accidentului rutier, locul aflării mijlocului de transport și a victimei, localizarea pe semnalizatorul stîng față și capota din față a automobilului, a urmelor contactului cu victima. Totodată cîmpul de vizibilitate din salonul automobilului la lumina farurilor în faza lungă 50 metri, faza scurtă – 30 metri (f.d. 8-9, vol. I);

- schema procesului verbal al examinării locului accidentului rutier din 20.11.2011 (f.d. 10-11, vol. I);

- procesul-verbal de examinare medicală nr. 4300 din 20.11.2011 (f.d. 16, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 123/2226 din 18.01.2012, prin care s-a constatat survenirea morții lui A. Gurgurov în rezultatul traumelor și fracturilor cauzate (f.d. 41-42, vol. I);

La fel, instanța de apel a subliniat că instanța de fond corect a reținut cumulul de probe pertinente și concludente în sprijinul învinuirii, deoarece dovedesc pe deplin vinovăția inculpatei Aftenii Ana, iar careva temei de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu se atestă, fiindcă ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală, în ansamblu racordă între ele și dovedesc pe deplin vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate, iar argumentele apărării în vederea achitării acesteia sunt irelevante la caz.

În ce privește stabilirea mărimii și categoriei pedepsei, instanța de apel a menționat că instanța de fond just și întemeiat a ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, iar personalitatea inculpatei, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, anterior nu a mai fost condamnată, a comis pentru prima dată o infracțiune din imprudență, corect a fost reținută de către instanța de fond ca fiind temei de a aplica în privința acesteia prevederile art. 90 Cod penal, la aplicarea căroră instanța de apel este ferm convinsă că scopul pedepsei penale va fi atins și fără izolarea inculpatei de societate.

Cît privește prevederile art. 79 Cod penal, instanța de apel a concluzionat că la cauza dată nu au fost atestate careva circumstanțe excepționale, motiv din care sentința instanței de fond rezultă a fi una legală și în strictă corespundere cu elementele definiției condamnării.

7. Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2014 au declarat recursuri ordinare:

- *inculpata Aftenii Ana*, care invocînd temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie dispusă achitarea sa de sub învinuirea în comiterea faptei imputate, deoarece în fapta comisă lipsesc elementele infracțiunii;

În susținerea recursului, inculpata a indicat că, la examinarea cauzei de către instanțele de fond nu s-a luat în considerație faptul că victima se afla în stare de ebrietate alcoolică și declara celor din jur că nu mai dorește să trăiască, iar aceste momente probează faptul că victima avea tendințe de suicid.

În asemenea situație, vinovăția inculpatei nu a fost demonstrată, iar în lipsa acestui semn obligatoriu al laturii obiective persoana nu poate fi trasă la răspundere penală.

- *procurorul*, care invocînd temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată;

În motivarea recursului, acuzatorul de stat a susținut că, deși decizia instanței de apel anterioare a fost casată de către instanța de recurs în partea stabilirii pedepsei, doar la

recursul procurorului, instanța de apel rejudecând apelul procurorului în limitele rejudecării, în partea descriptivă a deciziei se referă numai la apelul avocatului, motivînd necesitatea respingerii acestuia, pe cînd la apelul procurorului instanța de apel nicidecum nu a făcut vreo referință.

În viziunea recurentului, instanța de apel a încălcat exigențele prevăzute la art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, adică nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar neexaminarea unui motiv invocat în apel, echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei și generează casarea totală a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel.

- *avocatul Dragomir Aliona în interesele succesorului părții vătămate, Gurgurov Elena*, care invocînd temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2013 în latura civilă, cu dispunerea încasării din contul inculpatei în beneficiul lui Gurgurov Elena a prejudiciului moral în mărime de 100000 lei, motivînd că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu a luat în considerație faptul că Gurgurov Elena are la întreținere trei copii, dintre care doi sunt minori, iar copii simt lipsa tatălui atît fizic, cît și psihologic, deoarece el îi ajută material.

8. Verificînd argumentele invocate în recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Autorii recursurilor invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii ori atunci cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Cu referire la recursul inculpatei, unde se invocă argumente în susținerea versiunii că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii, instanța de recurs, din materialele cauzei, constată că asupra chestiunii vizate s-a expus instanța de apel în decizia adoptată, unde a fost dat un răspuns exhaustiv și desfășurat, care a fost menținut în totalitate de către instanța de recurs prin decizia adoptată la 15 aprilie 2014.

Prin urmare, avînd în vedere că pe cauza dată a fost adoptată o hotărîre de condamnare, care a fost menținută de toate instanțele ierarhic superioare, sub aspectul ce ține de constatarea vinovăției, consumarea faptei incriminate inculpatei, dacă aceasta a fost comisă de inculpată și în ce împrejurări, precum și ansamblu de probe care vin să demonstreze, fără careva dubii, că anume inculpata a comis fapta ce i se incriminează, Colegiul penal conchide că nu este necesar de a reveni la chestiunile asupra cărora deja și-a expus poziția, iar din aceste considerente, temeiu invocat de inculpată prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmare.

Cu referire la recursul acuzatorului de stat, unde este invocată omisiunea instanței de apel de a se expune asupra tuturor motivelor invocate în apel, făcînd referință că în decizia contestată instanța de apel, în partea descriptivă, nu a menționat nimic de spre apelul acuzatorului de stat, Colegiul penal susține că, deși în decizia instanței de apel nu sunt menționate expres argumentele din apelul procurorului, în principiu, instanța de apel

a dat răspuns deplin la aceste argumente, care țin de mărimea pedepsei și individualizarea acesteia.

Mai mult de atât, instanța de recurs ține să menționeze că acuzatorul de stat corect a sesizat că, instanța de apel, în decizia adoptată s-a referit în mare parte la apelul avocatului A. Zmeu, care solicita achitarea inculpatei, pe când în decizia instanței de recurs, prin care cauza a fost remisă la rejudecare, vinovăția inculpatei a fost constatată ca fiind demonstrată, obiect al rejudecării constituind doar revocarea prevederilor art. 79 Cod penal.

La capitolul dat, instanța de recurs susține că la rejudecarea cauzei instanța de apel a comis o abatere procedurală de la prescripția prevăzută la art. 436 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este reglementat că atunci când hotărîrea casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărîrea a fost casată.

Avînd în vedere că decizia anterioară a instanței de apel a fost casată parțial în latura penală, cu mențiunea ca la rejudecarea cauzei instanța de apel urma să excludă doar prevederile art. 79 Cod penal, din motivul lipsei circumstanțelor excepționale, instanța de apel a depășit limitele rejudecării cauzei atunci când s-a expus inclusiv și asupra vinovăției inculpatei. Însă, aceste constatări ale instanței de apel formulate în decizia recurată, Colegiul penal le va menține, întrucît constatările privind vinovăția inculpatei coincid cu cele expuse în decizia anterioară a instanței de recurs, iar soluția pronunțată pe cauză coincide cu motivarea acesteia.

Prin urmare, reluarea cercetării judecătorești de către instanța de apel, atunci când cauza a fost remisă la rejudecare, în ipoteza în care a fost depistată o eroare materială, și nu una de ordin procedural, nu constituie temei pentru instanța de recurs de a interveni în decizia contestată în sensul casării acesteia.

Cît privește critica recurentului cu privire la neexpunerea instanței de apel asupra nici unui motiv din apelul declarat, făcînd mențiune la acesta doar în dispozitivul deciziei adoptate, instanța de recurs o consideră neîntemeiată, dat fiind faptul că în apelul declarat de către acuzatorul de stat se contestă blîndețea pedepsei stabilite inculpatei, iar în decizia contestată, deși nu sunt formulate expres argumentele din apelul procurorului, instanța de apel s-a expus și asupra categoriei și mărimii pedepsei stabilite inculpatei, motivînd detaliat din care considerente a ajuns la concluzia de a menține pedeapsa stabilită de către instanța de fond.

Așadar, reieșind din cele consemnate mai sus, Colegiul penal consideră că argumentele invocate de către procuror în recursul declarat, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, dat fiind faptul că erorile asupra cărora face trimitere recurentul nu au influențat fondul cauzei și soluția adoptată pe cauză.

Referitor la recursul declarat de către avocatul Dragomir Aliona în interesele succesorului părții vătămate, Gurgurov Elena, instanța de recurs constată, din materialele anexate la cauză că, recurentul nu a utilizat calea de atac apelul, iar în privința chestiunii vizate s-a expus și instanța de recurs anterioară, elucidînd următoarele: „*Succesorul părții vătămate E. Gurgurov, ca persoană prevăzută la art. 401 Cod de procedură penală, era în drept să atace sentința cu apel, drept care E.Gurgurov, reieșind din materialele dosarului, nu l-a realizat, neatacînd sentința în partea admiterii parțiale a acțiunii civile, ceea ce prezumă că după adoptarea acesteia, a fost de acord cu toate concluziile instanței de judecată în acest sens.*

Prin urmare, nefolosirea de către E. Gurgurov a căii ordinare de atac – apelul, o lipsește de dreptul de a ataca hotărîrea judecătorească cu recurs.”

Mai mult de atât, în aceeași decizie a instanței de recurs, s-a constatat că partea sus nominalizată, a omis și termenul legal de declarare a recursului.

În acest sens, Colegiul penal conchide că sunt întrunite toate temeiurile de drept, care impun instanța de recurs de a declara inadmisibil recursul vizat.

Raportînd situația reținută în cauză, Colegiul penal statuează că instanța de apel corect și în condiții de legalitate a rejudecat cauza, călăuzindu-se just de recomandările instanței de recurs, adoptînd în acest sens o decizie legală și întemeiată, motivată pe deplin și sub toate aspectele, motiv din care instanța de recurs nu va interveni în conținutul acesteia.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor aflate pe rol, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. Reieșind din prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpata Aftenii Ana, de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Artur Lupașco și de avocatul Dragomir Aliona în interesele succesorului părții vătămate Gurgurov Elena împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2014, în cauza penală în privința lui *Aftenii Ana Andrei*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 decembrie 2014.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti